

Jeg foreslog den Gang — til almindelig Morskab for Tinget, kan jeg huske —, at man skulde bruge Militæret til ligesom at slaa en Kordon om den smittede Ejendom, og saa indlægge Telefon, hvor der ikke i Forvejen var Telefon, saaledes at Beboerne kunde have Forbindelse med den omgivende Verden og ikke være helt afskaaret derfra. Men Kontrollen og Tilsynet bør være saadant; at man er sikker paa, at der ikke sker nogen Smitteforbindelse udadtil. Fra Landmandens Synspunkt er dette maaske nok at tage ret haardt paa disse Forhold, men hele Beskyttelsen, hele Iscenesættelsen og Gennemførelsen sker dog af Hensyn til Landmændene. Saa maa man heller ikke gaa til Side for at bruge netop de mest effektive Midler, der eksisterer. Det kan ikke nytte noget, at man siger, at Beboerne ikke maa forlade Ejendommen uden i særdeles paa-trængende Tilfælde, eller hvorledes det nu er, der staar i Loven, for særdeles paa-trængende Tilfælde fremkommer hver eneste Dag, og det ikke blot for en enkelt Person, men for mange.

I det Øjeblik, Sygdommen begynder at optræde i Landet, vilde det ogsaa være rimeligt, at kun en eller to Dyrlæger i hvert Amt førte Tilsyn med de smittede Besætninger, saa at ikke enhver Dyrlæge skal føre Tilsyn med den Besætning, han finder smittet. Dels er Dyrlægerne kede af dette, for naar først de har været inde i en smittet Stald, søger man dem ikke saa gerne, man er lidt bange for dem. Og dels kan man vel heller ikke benægte, at der derigennem kan være nogen Fare for Smitte, i hvert Fald er der ingen økonomisk Interesse knyttet til Forholdet. Naar en eller to Dyrlæger i Amtet faar Pligt til at føre Tilsyn med de første Tilfælde af Mund- og Klovesyge og ellers i saa stor Udstrækning, som de er i Stand til at overkomme det, tror jeg, det vilde have sin store Betydning.

Der er i disse Dage udsendt et Cirkulære, som jeg fuldt ud tiltræder, og som jeg synes er ganske udmærket. Det er et Cirkulære af 28. November 1924, der tager Sigte paa Dyrlægernes Forsigtighedsforanstaltninger, naar de kommer i Berøring med smittede Besætninger. Men der er dog en lille Misforstaaelse i dette Cirkulære, som jeg kunde ønske fjernet eller ændret. Det er den, at naar Dyrlægen kommer til en Besætning, hvor der er Mund- og Klovesyge, maa han ikke gaa ind i Stalden han skal have det smittede Dyr udenfor. At det skulde være en Sikkerhedsforanstaltning mod Udbredelse af Sygdommen, forstaar jeg ikke, naar Forholdet dog er det, at disse Dyr, som er taget udenfor

Stalden, dels savler, dels aflægger Gødning, som Fuglene kan komme til o. s. v., og dels farer rundt i Gaarden og inficerer den. Jeg vil foreslaa, at Dyrlægen tvinges til at gaa ind i Stalden og saa desinficeres efter de Forskrifter, som vedkommende Cirkulære indeholder; saa tror jeg ikke, der er nogen som helst Fare derved. Det er den ene Side af Sagen. Men dernæst, hvorledes skal en Dyrlæge kunne give Anordninger om, hvorledes man skal forholde sig i Stalden med Fodringsen o. s. v., naar han ikke maa gaa derind og se paa Forholdene? Han kan jo ikke staa udenfor og give Vejledning til en Mand, naar han ikke kender disse Forhold, han maa selvfølgelig sammen med Manden have Lejlighed til at se paa dem. Det var kun disse Bemærkninger, jeg ønskede at gøre til det nævnte Cirkulære, hvis øvrige Indhold jeg, som sagt, finder udmærket og stærkt paakrævet.

Der er i denne Forbindelse et Spørgsmaal, jeg gerne vil rette til Landbrugsministeren, ikke fordi Landbrugsministeren i Øjeblikket kan vide noget derom. Det er fortalt mig for to Dage siden, at paa Sofiendal, hvor man har Mund- og Klovesyge, var den overstaaet i Kvægbesætningen. For nogle Dage siden omtrent lige i det Øjeblik, man vilde til at desinficere i Kostalden, blev der konstateret Mund- og Klovesyge i Synebesætningen, som var fuldstændig afsondret fra Kostalden, og man siger, at der var sendt Besked tilbage, at man ikke skulde begynde at desinficere Kostalden, men vente, til Svinene havde gennemgaaet Sygdommen, saaledes at man kunde tage det hele paa en Gang. Det er ogsaa en Foranstaltning, jeg ikke begriber et Muk af. Er det dog ikke Meningen, at i det Øjeblik Sygdommen er standset, maa man netop søge at udrydde den paa det mest koncentrerede Sted paa Ejendommen, her ved at desinficere Kostalden, gøre den ren saa vidt som muligt og saa give den en Omgang til, naar man desinficerer Svinestien. I Loven staar der, at man skal desinficere to Gange, ganske vist ikke lige krast, men her er Forholdet det, at man gemmer en af de værste Smittekilder i 14 Dage à 3 Uger uden at forsøge paa at udrydde Smitstoffet. Hvis det er rigtigt, hvad jeg har hørt, finder jeg det forkert, og jeg henstiller til Landbrugsministeren at faa undersøgt, om der virkelig findes saadanne Forhold indenfor Administrationen, at man fraraader at desinficere i en Stald, indtil Sygdommen er overstaaet alle Vegne paa Gaarden, selv om Staldene ligger fuldstændig afsondrede fra hinanden,